Година XI (IV) Варна, 6 Мартъ 1924 год. Брой 648 (48)

Излиза три пжти седмично: понеделникъ, среда и петъкъ.
АБОНАМЕНТА Е: Годишно 150 лв., 6 месеца 80 лв., 3 м а 45 лв. Абонамента започва на всѣко 1-во число отъ месеца—винаги предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ-издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите сж: За кв. см. 2·50 лв.; за годежи, венчалии, некрол. 1 50 лв. за едно публикуване; баланси, решения, цирнуляри и протоколи по 1·50 лв.; регистрац. на търговски и индустиялни фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до вестника се адресира: до „Търг.-Промиш. Защита" Варна, „Венчанъ" 8.

КРЕДИТНА БАНКА
ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ
Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК
Извжршва всякакви банкови сделки
Приема влогове и по спестовни книжки на износни условия.

Българска Търговска Банка
Анонимно дружество
Капиталъ лева 30,000,000. Резерва лв. 7,000,000
Централа въ СОФИЯ. — Седалище въ РУСЕ.
Клонове:
Варна, София, Русе, Бургасъ, Пловдивъ, Габрово, Ломъ, Попово, Търново и Трѣвна.
Извършва всѣкакви банкови операции.
Приема срочни и безсрочни влогове.
Специална служба за продажба на храни за смѣтка на трети лица при клоноветѣ въ Варна, Бургасъ, Ломъ и пр.

ТЮТЮНЕВА ФАБРИКА
„МОМИЧЕ"
М. К. Авгериниди — Варна
произвежда най-хубави и ароматични
ПАПИРОСИ

Цвеклопроизводителския конгресъ.

Едни правятъ, други развалятъ. Има ли прокопсия отъ това?

Единъ софийски листъ съобщи, че цвѣклопроизводителитѣ, прѣдимно отъ Плѣвенски окржгъ, на 20 мартъ ще иматъ конгресъ. А той, конгреса, се свика на 30 сжщи и продължи до 1 того, включително.

Когато има кой да подбужда и кой да насърдчава, не само на 20 и 30 мартъ, не само вчера, днесъ и утрѣ, но и всѣки день могатъ да се свикватъ конгреси. Само, че трѣбва да се знае какво ще се придобие отъ тия конгреси — добро ли, зло ли? Ето кое трѣбва да стане ясно за обществото, което така се алармира.

Въ тоя конгресъ, казва се, билъ поставенъ за разглеждане и приемане изработения отъ нѣкаква си комисия уставъ за бждащата кооперативна захарна фабрика, която ще бжде застроена въ гр. Плѣвенъ.

Много добрѣ, умно и полезно ще постжпятъ за себе си кооператорите на бждащата захарна фабрика. Съ захарнитѣ фабрики, съ захарното производство се печели много — и тѣ много ще иматъ. Но каква полза отъ това за обществото та то се така шумно алармира? Ще бжде топло и, ако успѣятъ да повредятъ на другитѣ фабрики, ще богатѣятъ кооператорите, но какво топло, каква полза отъ това за обществото, за консуматора? Но и кадѣ и кога инатчийството е могло да изведе едно дѣло до край? Кадѣ и кога инатчийството е могло да има добри сполуки въ едно стопанско и икономическо прѣдприятие? То е могло да разори други прѣдприятия, но да издигне своето, да възкръси себе си — не, не е било и не може да бжде...

Въ Плѣвенъ е замислена идеята за една кооперативна захарна фабрика и не е невѣроятно тая идея да се реализира. Но тя не ще се построи за чернитѣ очи на обществото, не ще се въздигне за да допринесе на българската захарна индустрия, а за да се противопостави като съперникъ и да разори сега сжществуващата захарна индустрия, поради единствената нейна вина, че като е въ ржцѣ, които добрѣ си правятъ смѣткитѣ, не се съгласяватъ да плащатъ цвеклото по цѣни опрѣдѣляни не отъ общия свѣтовенъ пазарь, а отъ демагози, които не сж доброжелатели нито на фабрикитѣ, нито на цвѣклопроизводителитѣ, които вдъхновѣватъ борбата, които настрояватъ и насъскватъ едната, по-малко културната, по-малко свѣсната страна, противъ другата, която знае добрѣ да си прави смѣткитѣ.

Това едно. И друго. Възторженно откликващитѣ се за идеята да се построи една кооперативна захарна фабрика въ Плѣвенъ, не държатъ друга една смѣтка: че фабриката ще бжде кооперативна и кооператорите й ще сж самитѣ цвѣклопроизводитоли, въ болшинството си селени. А коя кооперация въ България е почнала съ чиста като кристалъ честь и не е свършила съ опятнена и упозорена честь? Коя селска кооперация е еднъжъ поне въ живота си е харосвала, та да се вѣрва, че и тая ще хароса — ще изнесе тежкия кръстъ на Голгота?

За насъ е странно, че вдъхновителитѣ, че пудбудителитѣ и насърдчителитѣ така да се води срѣщу захарнитѣ фабрики борбата, не знаятъ, че срѣщу ржженъ не се рита.

Захарнитѣ фабрики сж капиталистически прѣдприятия; и кооперативни да сж, тѣ трѣбва да сж дѣло на капитала: по пара, по пара събиранъ, но да бжде безъ недостигъ внесенъ. Една фабрика, която ще има за задача да регулира цѣни на захарното производство и да ги налага на другитѣ, би трѣбвало да прѣвишава половината, общо зети, тѣхнитѣ капитали. Това значи да инвестира и иммобилизира повече отъ 100 милиона. Ще ги намѣри ли тя тия капитали?

Но слѣдъ капиталитѣ изискватъ се и много други нѣща, изискватъ се вѣщи, достойни и честни ржководители и пазители на капиталитѣ; изискватъ се добри майстори за всѣка особенна работа въ едно такова капиталистическо прѣдприятие за да може то да върви, да функционира; изискватъ се редъ други нѣща, които въ тия врѣмена на згорещенъ егоизмъ и на разгорени страсти у насъ е мжчно да се намѣрятъ. И ние мислимъ идеитѣ и плановетѣ на бждщитѣ плѣвненски захарни кооператори ще заглъхнатъ въ блѣноветѣ имъ и по-нататъкъ не ще идатъ.

Но да допустнемъ, че ще реализиратъ идеята си; че ще успѣятъ да събератъ нуждитѣ капитали и до 4—5 години ще успѣятъ да сградятъ сградитѣ и да етабдиратъ фабриката. Може ли да се допуща, че тя ще работи безъ смѣтка — ще купува цвѣклото върху високи цѣни, а ще продава захарта върху низки цѣни? Възможно ли е едно капиталистическо прѣдприятие, та и кооперативно да е, да не се съобразява съ окржжаващитѣ го близки и подалечни, а даже и най-далечни свѣтовни пазари?

Прѣдприятие, което несъблюдава тази първа потрѣбность не може отъ день до пладне да прѣсжществува. Щомъ вирне глава и ще клюмне, защото ще има да се бори съ колоси, които достатъчно работиха и се закрѣпиха и до като „кооператорите" провтасатъ да се приготвятъ за борба, двойно повече ще се укрѣпятъ двойно повече силни ще сж съ пръвъ замахъ, да смажатъ противника си.

* * *

Ние мислимъ, въ тоя напразенъ трудъ на вдъхновителитѣ и подбудителитѣ ще се заровятъ въ земята нѣколко десятки милиона лева грѣшни пари на черния трудъ на нѣколко десятки селени невѣжи — не въ състояние да различаватъ злото отъ доброто и вредното отъ полезното — и въ земята ще изгниятъ, а фабрикитѣ, досегашнитѣ фабрики ще продължатъ да си живѣятъ, но, може би, не за нацията ни, а за себе си: натрапено, като чужденци.

Но, казаха ни, кооперацията не е дѣло на селенитѣ, изключително, ще участвуватъ въ нея и граждани, „ще е съучастникъ и държавата".

Още по-злѣ за добрата и инакъ, симпатична идея. Двувластието, тривл. и многовластието, въобще, е билъ най-грозния бичъ за българската прѣдприемчивость. Кой кого ще води? Кой кого ще управлява? Кой кого ще слуша? Кой кому ще се подчинява? Кой кому ще дава сметка?

Но, казватъ, държавата е съучастникъ, това е гаранцията.

А нели и пеленачетата въ България знаятъ колко лошъ стопонинъ е държавата? Нели тъкмо съдружието съ държавата влече прѣдприятията като рака, орела и щуката?

Рано е да се възхищаваме отъ такъвъ кооперативенъ сговоръ.

Върб.

Промишленна Македония.

Сърбитѣ много обичатъ да говорятъ и пишатъ за „Привредна Јужна Србија".

Напослѣдъкъ Драганъ Миличевичъ нѣкой си, секретаръ на търговско-индустлиалната камара въ Скопие, като е говорилъ въ Народния университетъ за проблемитѣ на стопанска „Южена Сърбия", изтъкналъ е, че тя има стопанство, има промишленность и че не е „Југославянски Сибиръ" — не е земя на качацитѣ, на плячката и злосторството, както що можа да се заключава отъ онова, което домашната сръбска преса ежедневно угощава публиката. Въ земледѣлческитѣ производства, казва Миличевичъ, се осеща отпадането на нѣкои култури, като напримеръ, въ мака, опиума, памука, ориза и свиленитѣ пашкули. Тютюна сега повече се обработва, вследствие повишенитѣ му цѣни въ пазара. Производството на зърненитѣ храни, между туй, е пораснала въ

сравнение съ онова отъ прѣди 10 години. Землевладелцитѣ, които сж разбити, разработвали сж раннитѣ култури, но сега селянина земледѣлецъ начна да произвежда повече за своитѣ нужди отъ тия култури, а за пазара разработва повече зърнени храни, тъй като намира по-добра смѣтка, а и износа е по-лесенъ, отколкото калкулацията, цѣната и износа на културнитѣ растителности. Могло би да се направи още нѣщо повече за повдиганете на рационалното обработване на земята и да се употрѣбятъ подобри алеати (сѣчива) и машини. Миналото лѣто, споредъ казването на единъ скопянецъ, една вършачка е обиколила Овче Поле отъ край до край безъ да овършее нито единъ снопъ, защото още се жене и вършее, както въ старо врѣме. Желѣзния плугъ още не е замѣстилъ дървеното орало. Отъ колониститѣ, най-много отъ сремцитѣ и банатцитѣ, мѣстнитѣ жители сж доста възприели по отношение на рационалнитѣ култури на земята.

Прѣди войната търговията е имала за главно тържище Солунъ. Всичкитѣ произведения сж прѣминавали за странство прѣзъ Солунъ. Сжщо тъй и вноса. Днесъ опиума, мака, памука и сиренето, минавайки прѣзъ солунската пияца, губи следитѣ на своя произходъ и се явява като гръцко производство. Нѣкога солунското тържище е било регулаторъ на търговската обмѣна на Южна Сърбия. Неговитѣ ангросисти, а особенно комисионеритѣ, сж държали въ ржцетѣ си всички депозити на локалнитѣ пияци. сега като такива се явяватъ Бѣлградъ, Загребъ, Любляна, Осекъ, Сараево па дори Мариборъ (клета Македония! на какви друмища не я разпъватъ! б. н.). На мѣстото на по ранښния посрѣдникъ се явява дребния търговецъ, който прави опити да се най-първо еманципира отъ зависимостьта си отъ старитѣ комисионери и ангросисти.

Така се въвежда системата на търговскитѣ пѫтища. Тѣ отиватъ особенно въ Харватско, а отиватъ и въ най-зътънитѣ мѣста.

Скопие въ последнитѣ четири години е спечелилъ повече отъ триста нови търговски фирми, чиито стопани сж родомъ отъ Сърбия въ старитѣ й граници, отъ Босна, отъ Сремъ и отъ Харватско. Тия „пришелци" сж важенъ факторъ,

Търговскитѣ организации въ Южна Сърбия сж държавотворни, но и твърдѣ много се осланятъ на държавата, макаръ да сж тѣ инвентивни чрѣзъ работа.

И минава Миличевичъ на индустрията, за която говори:

Индустрията е най-малкото пеленаче на стопанска Южна Сърбия, а родена е въ свободата. Прѣди 10 години имаше всичко една шепа първобитни работилници и три голѣми мелници. Сега Южна Сърбия брои 67 индустриални прѣдприятия отъ разни голѣмини, стойности и отъ разни значения. Това сж мелницитѣ, стругарски, фабрика за картонажъ, за масла отъ разни семена, за кожи, за сапунъ, за ликьори, за риба, за зеленчуци и овощия, за вълненъ гайтанъ, за четки за обуща, за ледъ и желѣзарски изработки. Цѣлокупно тия прѣдприятия работятъ за домашна локална консумация. Съ едно само изключение за една нова фабрика, въ която е вложенъ капиталъ на една съюзнишка страна, всичката индустрия е въ народни домашни ржце. Тя се намира, главно около Скопие и Косовска Митровица.

Най-мжчната проблема е по съобщенията. Отъ нейното разрѣшение *зависи успѣха на колонизацията и имиграцията* (к. н.) и успѣха „стапанье" на Сѣверъ и Югъ.

Безъ коментарии прѣдаваме само казаното отъ учения сърбинъ. Македонцитѣ да го коментиратъ.

Секретарията при Варненската търговска камара.

Прѣзъ врѣме на войната той бѣ напусналъ, просто на просто, той бѣ осиротѣлъ. Титуляра му бѣ взетъ въ *„реквизиция"* отъ държавата и бѣ пратенъ въ Германия по важна държавна служба въ набавкитѣ на стоки, материали и пр. за войскови и вътрешни консомативни нужди.

По късно, слѣдъ прѣмирието, се вѣнча съ новъ секретаръ, но камарата се чувствуваше като при затворено чекмедже, въ което се подозираше, че има нѣщо цѣнно, обаче, не се намери ключъ да се отвори чекмеджето и това „цѣнно" нито го видѣ нѣкой, нито можеше да се прицѣни колко струва и до кадѣ достига. Тоя новъ секретарь, безъ воля, безъ инициатива, безъ проява на способности и дарования, проживѣ въ съобщество съ търговцитѣ, индустриалцитѣ и занаятчиитѣ, но съ идеалитѣ на цариградския си съквартирантъ Парвусъ и съ мечтитѣ на кумеца си Раковски. Въ камарата завѣя вѣтъра и въ послѣдствие се разбушува бурята на марксизма. Камарата отъ това не спечели нищо, но много изгуби, защото запустя — никой не очакваше нищо отъ нея и отъ теориитѣ, които методично се прокарваха чрѣзъ вѣстника й и никой не я посещаваше. Тя стана непотрѣбна за онова мнозинство отъ търговци, индустриалци и занаятчии, на които не бѣха по вкуса тия нови вѣяния въ нея.

Слѣдъ като култивира марксизма въ камарата и слѣдъ като я направи непотрѣбна за всички, на които „новитѣ" вѣяния въ нея не сж по вкуса й съ които той не влѣзе ни еднъжъ въ контактъ, не размени поне двѣ думи и не свърза никакви лични отношения и тоя секретарь напустна, секрѣтарията овдовѣ и овдовѣ при едни условия, които навѣватъ скърбь въ душата на всѣкиго, който е живѣлъ въ онова минало на заслужена слава на Варнен. търговска камара, когато заради лицата, които я представляваха и работиха въ нея, се сочеше като първа прѣдъ първитѣ, а заради дѣйностьта която тя развиваше, бѣше станала силата и могъществото на търговията въ цѣла сѣверна България, бѣше вѣрата и опората на търговския свѣтъ отъ тая часть на България.

При тѣзи условия е поставенъ да работи сегашния найновъ секретарь. И той работи. Собственно, *работелъ* — така ни казаха личности, които се срѣщали и размѣнили разговори съ него, като се изказаха захвално за особенно доброто му старание да се ориентира, да се запознае, да се тури въ течание на всичкитѣ актуелни въпроси, които занимаватъ камарата и за цѣлата работа, която прѣдстои да работи.

Казахме най-новия секретарь се ориентира въ въпроситѣ, които занимаватъ, та ни дойде на ума поговорката: „каквото си постелишъ на такова ще легнешъ".

Има ориентировка и ориентировка. Даже и ориентировката зависи отъ лицата, които освѣтляватъ въпроситѣ.

Кои сж източницитѣ, отъ кои личности добива освѣтление и се ориентира въ въпроситѣ и работата си, не знаемъ. Но можемъ да кажемъ едно, а то е: лицата които ще турятъ секретаря въ течение на работитѣ, които ще го, собственно, ориентиратъ въ всичко онова, което трѣбва той да знае, не сж въ самата камара, тѣ сж вънъ отъ нея; тѣ сж всичкитѣ голѣми и малки търговци, голѣми и малки промишленици, голѣми и малки банкери и т. н.; тѣ сж всичкитѣ външни приятели и врагове на бюрото, на секретарията, на камарата, но въ никой случай не сж велзевулитѣ и тѣхнитѣ влечуги. Секретаря не е секретаръ на тѣзи, които му вржчиха заповѣдьта за назначението му на тая служба, а е сакретарь на търговцитѣ, индустриалцитѣ и занаятчиитѣ, които чрѣзъ него, а не чрѣзъ другиго сж въ общение съ камарата.

Наистина, не сме ние, които би трѣбвало да даваме умъ на единъ дѣецъ като секретара на една търговска камара, кого да слуша и подиръ кого да върви. Но наше право и длъжность ни е да изтъкнемъ: какво изискватъ търговскитѣ и промишленнитѣ — малко зачитани до се — интереси; да изтъкнемъ и подчертаемъ, че не осветленията, не ориентировката отъ ония, които сж вървѣли въ разрѣзъ съ стопанскитѣ и търговски интереси ще важатъ за секретаря, а освѣтленията и ориентировката непосрѣдственно отъ заинтересованитѣ.

Прѣди да размѣни мисли съ Спиро, съ Г. Серафимовъ, съ К. Геновъ, съ Я Найденовъ, секретаря е длъженъ да иде и размѣни мисли съ всѣки търговецъ и промишленникъ по отдѣлно, да се запознае съ болкитѣ и нуждитѣ на търговията и промишлонностьта и най-послѣ за допрояснение да се обръща къмъ вътрѣшнитѣ въ камарата лица.

Бившиятъ секретаръ не се срѣщна съ търговцитѣ и промишленицитѣ прѣзъ цѣлитѣ 4—5 години на секретаруването си ни еднажъ, за това никога за нищо не бѣше ориентиранъ и неориентиранъ за секретарската си работа замина.

Безплодностьта на секретаруването му и проявеното любоугодничество къмъ Календжиева му оставиха една апатия и лоша слава всрѣдъ търговцитѣ и промишленницитѣ.

W.

Воденъ синдикатъ „Камчия".

„Шуменски вѣсти" подема мисълта на шуменския гражданинъ г. Ив. Баевъ за една електрическа централа, чрѣзъ използуване буйната и стремително течаща вода по р. Камчия. „Ш. В." намира идеята не само за добра, но и прѣкрасно изпалнима! Още повече и поголѣмъ привърженикъ на идеята става събратътъ ни, защото нему сж извѣстни и проучванията на инжинеръ Д. Василевъ отъ 1920 година, прѣди още да е сжществувалъ закона за воднитѣ синдикати, а извѣстни му сж и безпорно голѣмитѣ изгоди за индустрията и голѣмитѣ ползи за капиталитѣ отъ електрифицирането на буйнитѣ стремителни водни сили на р. Камчия. „Но, казва „Ш. В.," че сега усилията ни трѣбва да се насочатъ за осжществяването на подетата отъ Популярната Банка и отъ общината инициатива за електроснабдяването на Шуменъ и най-близкитѣ 2—3 села, като се използуватъ двигателитѣ въ трудовата работилница."

Наистина, поговорката казва, че двѣ дини не се носятъ подъ една мишница. Би могло да се каже и тукъ, че трѣбва да се скопоса едното, че послѣ другото. Но има и друга, опака страна на нѣщата, че моментитѣ не всѣкога могатъ да се добрѣ долавятъ и че желѣзото до като е горещо се кове.

А сжщностьта на нѣщата сж слѣднитѣ, до колкото намъ се обясниха:

Снабдяването на Шуменъ и 2—3 села съ електричество е за освѣтление на града и селата. И това е дѣло, изключително, на Шуменската Популярна Банка и на общината.

Електрифицирането на р. Камчия ще е за да се създаде, главно, двигателна индустриална сила.

Индустриялно останалия много назадъ и икономически западналия край около Шуменъ и въ окржга му, не би трѣбвало да позволяватъ повече да се отлагатъ и протакатъ инициативитѣ, които ще му създадътъ стопански и икономически благоденствени условия. Инициативитѣ за създаването на тия и такива условия сж винаги за прѣдпочитане отъ единъ индустриално назадъ останалъ и икономически западналъ край. Но, когато съ второстепенната важность или за по-малкото прѣдпочитане инициатива е вечъ подета и е на пѫтъ да се осжществи, грѣхъ непростимъ би билъ, ако паралелно съ нея не се подеме и тая отъ първостепенна важностъ за цѣлия край — не само за града и за 2—3 села, а за цѣлия окржгъ — инициатива.

Не ли рано-кжсно, тази добра мисъль, тази добра идея, която г. Баевъ е лансиралъ, за доброто на Шуменъ и на цѣлия край въ Герлово, Тозлука, Камчийската долина, Враната и пр. ще трѣбва да се подеме и осжществи, мислимъ ние, не е нуждно да се забавя и отлага тя нито *единъ* день. Въ извършването, частно за Шуменъ и за 2—3 села, комбинациитѣ съ трудовия моторъ е ангажирана Популярната Банка — тя да върши своята работа; а въ извършването на всичко потрѣбно за единъ воденъ синдикатъ ще участвува държавата, окр. постоянна комисия, общинитѣ и др. — тѣ за това дѣло могатъ веднага да взематъ или дадътъ инициативата и да се пристжпи къмъ дѣйствие. Колкото по-ране, толкова по-добрѣ.

Защо бѣше незаконна сесията?

Въ „Извѣстия" на министерството на търговията прочетохме една заповѣдь отъ сжщото министерство, споредъ която 19 души отъ членоветѣ на Варненската търговска камара, по причина на изтичане мандатитѣ имъ съгласно закона, сж излѣзли вечъ отъ състава й и мѣстата имъ подлежатъ на попълване чрѣзъ избори въ всеки отъ изрично споменатитѣ въ нея избирателни пунктове. Обявенитѣ 19 души вечъ бѣха лишени отъ мандатитѣ си и отъ правото си да заседаватъ въ камарата и по закона и по фактическото имъ лишаване отъ това право чрѣзъ заповѣдьта.

Между тѣзи 19 души попадатъ и сегашния прѣдседатель на Бюрото К. Геновъ и подпрѣдседателя Г. Серафимовъ, прѣизбрано въ послѣдната XXIX сесия.

Тия двама не само не се смѣтатъ като членове на търговската камара, но и противозаконно сж облѣчени въ властьта на прѣдседатель и подпрѣдсѣдатель: а) защото въ момента, когато бѣха избрани за такива нѣмаха най-важното качество — да сж членове на камарата; защото и тѣзи, които ги избираха въ голѣмото си болшинство не сж сжщо членове на камарата.

Това е все едно: нѣколко души отъ улицата да се конституиратъ въ сесия на камарата и да избератъ други двама или трима отъ улицата за бюро.

Това, което се подмѣта, че на 16 мартъ не е могло да се смѣта за изтекълъ мандата, понеже тоя денъ въ 1920 година билъ утвърденъ избора на членоветѣ е празна Мара тъпанъ била, не фаща дикишъ, защото мандатитѣ не траятъ по години, мѣсеци, седмици, дни и часове, а по периоди и по брой на редовнитѣ сесии. Излѣзлитѣ членове бѣха такива за три сесии — въ 1921, 1922 и 1923 година. Такъвъ е закона. Избранитѣ членове сж избрани само за тоя периодъ отъ години, а тѣ още миналата година, слѣдъ свършването на сесията, изтекаха. До слѣдоющия периодъ*) тѣ можеха да бждатъ свиквани само на извънредни сесии, но бюджетъ да гласулатъ и отчети да удобряватъ нѣматъ право.

По закона министра нѣма право да възстановѣва изгубени права и да подновява мандати. Единственно негово право е да назначава 2—3 члена вънъ отъ избранитѣ, но да създава цѣла камара, съ своя заповѣдь това е недопустимо отъ закона.

Ето защо бѣше незаконни сесията. Ето защо и бюджета и удобренията на отчетитѣ не сж законни актове и, като такива, за никого не сж задължителни.

Календжиевъ и Котаровъ не сж и не могатъ да се счетатъ за освободени отъ отговорноститѣ, които тежатъ върху имъ за дѣлата на училищата, а особенно за злоупотрѣбенитѣ 108 хил. лв. отъ търговската гимназия и за похитени фондове. Пятно, грозно пятно, което съ едно просто извиняване не се измива.

*) Ако не бѣха уведьта.

Обединение на индустриалцитѣ.

Въ отлично обоснована уводна статия отъ 28 мартъ т. г., г-нъ Д-ръ Ивановъ, единъ отъ главнитѣ редактори на в. „Извѣстие" на Бургаската търговска камара изтъква нуждата не отъ обособяване въ отдѣлни съюзи на индустриалцитѣ, а въ сплотяването имъ къмъ единъ общъ индустриаленъ съюзъ, какъвто е Български Индустриаленъ Съюзъ — гдѣто, споредъ насъ, сж съсредоточени най-първитѣ интелектуални сили — и напомня на мелничаритѣ индустриалци безцѣлностьта въ днешното врѣме на широки свободи и гарантирани права да стоятъ въ отдѣленъ *Мелничарски съюзъ*. Врѣмето сега, напротивъ, извиква всички индустриалци да повѣрятъ професионалнитѣ си общи интереси на единъ общъ умъ, на авторитета на едно общо тѣло, на енергията за отстояване на общитѣ права на една обще професионално — индустриалска управа, конто прѣди година, двѣ и три изискваха специфични застжпвания.

ВЪ МАГАЗИНА
„ПАЗАРЪ ПАРУШЪ“
ПРИСТИГНАХА ВЕЧЕ
ТАБЛЕНИ ВИЕНСКИ КРЕВАТИ
Вълнени платове за мжжски и дамски костюми, **Английски** хасета. **Платове** за мобили. **Мушами** за постилане подоветѣ и маситѣ. 2—3
Цени най-изсносни.

Така, г-нъ Д-ръ Ивановъ казва: „Условията, които сж предизвикали на животъ мелничарския съюзъ — режима на регламентацията на брашняната индустрия прѣзъ войната и др. (алюзията е за режима на цепеничарската регламентация на тая индустрия и насилията да се заваладѣятъ мелницитѣ б. н.) днесъ вече не сжщеттвуватъ. Специфичнитѣ интереси на мелничаритѣ днесъ отстжпватъ прѣдъ общитѣ интереси на индустриалцитѣ“

По нататъкъ г. Д-ръ Ивановъ споменава и за рѣшението, въ V редовенъ съборъ на мелничаритѣ, съ което признали по принципъ необходимостьта и голѣмата обща полза да се обединятъ съ Българския Индустриаленъ съюзъ.

По-голѣмата сила, по-голѣмо значение има, съ много по-голѣма тѣжесть бива, ако притисне по какъвато и да било въпросъ. А въпроситѣ, които сега има да се рѣшаватъ не сж като ония, които изискваха всѣки да мисли за себе си какъ да се спасява. При умно правителство съ лоялни отношения къмъ индустриалцитѣ и всѣкога готово да изслушва добритѣ и полезнитѣ оказания на болното въ индустрията, на всичко, отъ което страда, което я спжва и спира, излишни ставатъ всички дребни фаланги да маневрираръ прѣдъ него, много често не въ съгласие съ цѣлостнитѣ интереси на индустрията, а като сили на сепаративни интереси — както бѣше въ 1921 година между съюзенитѣ мелничари, отъ една страна и съюзенитѣ житари, въ два отдѣлни съюза, отъ друга.

Абсолютно повелителенъ е интереса; върховна е нуждата разпръснатитѣ сили на индустриалцитѣ въ нѣколко съюза — Български Индустриаленъ, Мелничарски, Туфлокерамически, на Габровскитѣ промишленици, на сливненскитѣ синдикирани текстилисти и др. — да се събератъ, да се слеятъ въ едно цѣло, въ едно здраво и силно тѣло и думата имъ да се чува, и правата имъ всѣкога да сж защитени, и умътъ и авторитета на всички въ него да сж съсрѣдоточени.

Каботажната служба

За търговеца и за всѣки дѣлови человѣкъ е особно важно не само сигурното търгуване, но и бързото отиване и завръщане отъ тамъ, кадѣто му се случи да има работа. Особенно важно е за търговеца и дѣловия человѣкъ безопасно да иде, на бърза ржка да си извърши работата и часъ по-скоро да се завърне, да си върши търговията или дѣлото, което е негова поминъкъ и което за него е отъ всичко друго по-скжпо.

s/s „София“, бракуванъ отъ Българското Параходно Д-ство отъ по-далечното му плаване, понеже и самото д-ство много малко е увѣрено въ неговата сигурность, е оставенъ да извършва каботажната служба между Варна—Месемврия—Анхияло—Бургазъ—Созополъ—Кюприя—Василико—Ахтаполъ и обратно и то въ седмицата само еднъжъ. Но той е станалъ неудобенъ и опасенъ за тая служба не само поради голѣмата си овѣхтелость и неспособность да издържа на напоръ на воднитѣ стихии при по-бурното врѣме, но и защото е изгубилъ 50 процента отъ силата на своето движение, на своя нормаленъ ходъ даже и при безбурно врѣме, а 100 на 100 отъ силата си, когато има бури: Когато има една каква и да е буря, той, не се рѣшава и не бива да се рѣшава да пжтува; когато нѣма буря, той, пжтува съ закъснение съ двойно врѣме отъ врѣмето, което му е опрѣдѣлено отъ итенерера за пжтуване отъ дедено мѣсто до друго — толкова издържатъ силитѣ му.

Казваше ни пжтникъ единъ тия дни:

— Парахода София ли?. Това е единъ удавилникъ. Въ разписанието му пише, че отъ Бургазъ прави 6 часа, а ние дойдохме за 12 — отъ 8 до 8; а че и страхъ ни побираше, когато пжтувахме да не се одавимъ нѣкадѣ, кадѣто се малко полюляваше. Така скрибуца при разлюляване, поради обща старческа разслабеность, че страхъ да ви побие, когато го чувате и осѣщате подъ себе си. Ахъ, не е параходъ за пжтуване, въобще, но най-малко удобенъ и безопасенъ е за бързо пжтуване!

Така е. s/s „София“ е взелъ далъ. Той трѣбва да се смѣни съ параходъ, който да отговаря на прѣдназначението за службата, която извършва: да е сигуренъ въ устояването срѣщу стихиитѣ и да е бързоходенъ.

Това може да се постигне като се продаде извѣхтѣлия материялъ на s/s „София“ и като се добави горницата, която би била нужна за доизкупване на новъ параходъ.

Д-вото не би слѣдвало повече да се натоварва отъ тукъ нататъкъ съ отговорностьта на една ужасна катастрофа съ s/s „София“ и съ пжтницитѣ му, която и пеленачетата сж въ състояние да прѣдвиждатъ вечъ.

За маловодието въ Габрово.

Отъ извѣстно врѣме маловодието въ р. Янтра, пълняща се съ водитѣ на притоцитѣ р. Етъра, червенъ брѣгската рѣка и р. Синкьовица, е станало заплашително за индустрията въ Габрово, вслѣдствие ослабването на водната двигателна сила.

Габровскитѣ индустриалци, по поводъ на това, чрезъ съюза си сж отправили чрезъ печата слѣдното:

„Премия за статия 1000 лв.“

„Индтстриалния съюзъ въ гр. Габрово, по поводъ статията печатана въ миналия брой на в. „Родолюбецъ“, подъ заглавие „Маловодието въ Янтра и индустията“, ни моли да съобщимъ, че той подканя всички сведуши лица по въпроситѣ повдигнати въ горната статия, да дадътъ въ вестника ни свои статии по сжщата материя. *За най хубавата отъ тия статии се опрѣделя отъ сжщия съюзъ прѣмия отъ* хиляда лева. Статитѣ ще се прѣгледатъ отъ специална комисия назначена отъ съюза. Осебено внимание ще се обръща на посоченитѣ причини за маловодието на Янтра и мѣроприятията, които трѣбва да се извършатъ отъ частната инициатива и отъ държавата въ свръзка съ запазване и увеличение двигатолната сила на рѣката.“

Тази разгласа е напечатана въ сжщия в. „Родолюбецъ“ и има за цѣль да прѣдизвика да се изкажатъ най-компетентнитѣ мнѣния: а) за причинитѣ на така бързото и гибелно за индустрията настжлило маловодие; б) какъ би могло, ако не да се възвърне първото, пълноводие на р. Янтра, да се спре поне до сегашната степенъ на намалението на водата.

Въ единъ отъ миналитѣ си броеве в. „Родолюбецъ“ отдаде маловодието на Янтра на изсичането на горитѣ и на оголването на земната повърхность — на особеното влияние отъ напрѣдването на повърхностьта отъ слънцето.

Може би, че и това е причината, но Съюза на габровскитѣ промишленици иска да чуе мнението и на естественицитѣ: геолози, хигролози и пр.

Що искатъ занаятчиитѣ.

Обединеното занятчиство не прѣстава да се вълнува и се бунтува. То иска, иска, иска — много иска: пари, превилегии, избори, надмощие, първенство и всичко, което държавата може и не може, трѣбва и не трѣбва да даде.

Но нека споменемъ тукъ само нѣкои отъ скромнитѣ имъ искания:

Още въ настиящаща сесия на Народното сжбрание да бждатъ внесени и гласувани измѣненията на *закона за организиране и подпомагане занаятитѣ*, така както сж предложени отъ М-вото на търговията, промишленосьта и труда.

Пропорционално прѣдставителството въ търговско — индустриалнитѣ камари, като района на камарата прѣставлява една избирателна колегия и се гласува съ една листа.

Занаятчиискитѣ дюгени да останатъ и занапрѣдъ подъ закрилата на жилищния законъ, като жилищнитѣ комисии не се занимаватъ съ този въпросъ.

Отпуснатия 50 милионенъ кредитъ да се увеличи поее съ още 200 милиона, като къмъ него се прѣхвърли и 20 милионния кредитъ за пострадалитѣ отъ войната занаятчии.

Въ Върховния съветъ и комисията по кредита да участвуватъ само занаятчии прѣдставени отъ организациитѣ. Кредита да бжде въ видъ на текуща смѣтка и лихвата да не бжде по-голѣма отъ 8 на сто.

Въ даначнитѣ комисии да участвуватъ съ право на гласъ прѣдставителитѣ на всички занаятчии, избрани отъ сжответнитѣ организации. При облагането да се прави разлика между доходи, добити отъ трудъ и тѣзи отъ капиталъ, като на първитѣ се освобождава единъ екзистенцъ миниумъ отъ 30,000 лева, а вторитѣ се облагатъ съ по-голѣми процѣнти. Веднага слѣдъ облагането, опрѣдѣленитѣ данъци да ставатъ публично достояние, като се афиширатъ чрѣзъ специаленъ бюлетинъ за да има обществен контролъ.

Общото поскжпване въ свѣта.

Международното бюро на труда публикува ежемѣсечно индекса (указателя) за свѣтовното поскжпване на живота. При сключването на прѣсмѣтанията въ края на изтеклата година той бѣлѣжи слѣдното общо уголѣмяване на пазарнитѣ цѣни въ:

Австрия, Белгия, Франция, Холандия, Индия, Люксембургъ-Норвегия, Унгария, Германия, Полша, Русия и Швейцария. Индекситѣ въ южна Африка, Канада, Съединенитѣ Щати, Англия и Шведция сж много слабо варирали, съ тенденция за поевтиняване. Сжщо се забѣлѣзва въ Италия, Египетъ, Финландия и Чехословашко. Въ Германия общия индексъ на поскжпването е билъ следния: мартъ — 5,854; юлий — 37,651; августъ — 944,041; октомврий — 7,100 милиона; — декемврий 1,261,600 мил. и 15 януарийт. г. — 1,157 милиарда. Индекса на Москва се е покачвалъ по-бавно отъ тоя на Германия, а именно, респективно, за сжщитѣ мѣсеци: 37 мил., 196 мил., 360, мил., 1,147 мил., 5,404 мил., и 15 януарий т. г. 9,162 милиона.

Идекситѣ на цѣнитѣ на дребно отъ софийския пазаръ, публикувани въ „Слово“ сж стигнали, миналата година, въ минимума си прѣзъ августъ (2763), слѣдъ като е започнало покачване, движаще се отъ декемврий до мартъ т. г. около 2940.

КЪСИ ВѢСТИ.

Отъ парижъ явяватъ, че прѣдседателя Милеранъ е наредилъ да се съобщи чрѣзъ „Матенъ“, че Франция нещe евакуира Руръ, докато не бжде гарантирано изплащането на репарациитѣ.

Германския канцлеръ Марксъ говорейки на срѣщата на германскитѣ индустриалци въ Берлинъ, е изтъкналъ, че германската индустрия твърде много се е уголѣмила. Тоя успѣхъ е направенъ благодарение на въвеждането въ обращение на златната монета.

На лондонската борса една лира стерлинга се е котирала съ 19 билиона германски марки.

„Дейли Невсъ“ признава, че отъ Вашингтонъ и въ цѣла Америка банкеритѣ сж готови да отпуснатъ 15 милиона долари за унгарския заемъ.

Петия международенъ панаиръ за мостри въ Милано ще се открие на 12 и ще трае до 24 априлъ 1924 год. Ще участвуватъ експоненти отъ много държави.

По едно отдавнашно рѣшение на сръбското управление на държавнитѣ монополи, една нейна комисия ще замине въ началото на текущия мѣсецъ за Гърция, да купи 5000 кгр. най-финенъ тютюнъ „Смирна“ за смѣсване съ сръбски добъръ тютюнъ.

Французкия парламентъ е удобрилъ 5 милиона франка като помощь на французитѣ които дѣйствуватъ въ Руръ.

Английския „Журналъ Индустрия“ пише, че Германия дори и ако се приеме за членъ въ Лигата на народитѣ, Франция не ще се откаже отъ бждащи агресивни дѣйствия срѣщу нея.

Отъ Варшава явяватъ, че двѣ французски, една унгарска и една полска фирми сж прѣдложили на полското правителство да построятъ пристанището въ Гдинъ (Данцигъ) на Балтийското море и да съединятъ тоя градъ съ желѣзница, която да се скачи съ общитѣ полски желѣзници.

„Ималинъ“
Най-реномираната
БОЯ за ОБУЩА,
която зимно врѣме не замръзва и летно не изсъхва, понеже съдържа терпентинъ вмѣсто вода.
Намира се въ складъ при
г-да Жживри С-не-Варна.
Сите № 37.

Кредитната банка.

Едно по-общо прѣустрояване въ висшия персоналъ на Варненския клонъ на Кредитна Банка, прѣдизвика промени въ сжщата Банка въобще, които не можемъ да пропуснемъ безъ да дадемъ и ние своята бѣлѣжка. Прѣди повече отъ два мѣсеца г. М. Станевъ, българина директоръ, понеже бѣ повиканъ на поста главенъ директоръ на Банка „Напрѣдъкъ“ въ Плѣвенъ, напустна Кредитната Банка, клонъ Варна. На мѣстото му както съобщихме, дойде г. Ив. Поповъ отъ Русенския клонъ на сжщата банка

Отъ 1 т. м., обаче, напустна длъжностьта си и германеца директоръ на Варненския клонъ г. Ернстъ Вакеръ, който заминава за Познанъ (Полша), вѣроятно да заеме тамъ нѣкакъвъ постъ.

Ние мислимъ, че Кредитна Банка прави едиа голѣма жертва отъ служебнитѣ ѝ лица като г. Вакера. Наистина, г. Вакеръ не е единъ отъ най-старитѣ чиновници на тая банка — той дойде и направо като директоръ веднага слѣдъ смъртьта на покойния Петъръ Енчевъ; но той много достойно зае поста директоръ и достойно служи; но едва що се прояви и вечъ напуща, въпрѣки необходимостьта, да служи сега, когато като човѣкъ съ всички благородни качества и като банкеръ, е спечелилъ всеобща почеть и се радва на най-голѣми симпатии на клиентитѣ на банкита и когато въ дейностьта си като банкеръ той заема мѣсто на единъ отъ най-колантнитѣ и е проявенъ като полезенъ факторъ въ тържището. Нему се длъжи наедно съ това послѣдното голѣмо развитие на банковото дѣло на клона, което до неговото постжпване, нѣкакъ си, мжчно вървѣше. Добритѣ му отношения съ клиентитѣ и, особенно, винаги добрата и вѣрната му ориентировка въ положението и кредитоспособноститѣ на ония, които имаха и иматъ работа съ клона, му дадоха голѣма възможность да работи съ голѣма полза за банката и за търговията въ Варна. Г-нъ Вакеръ си замина-

СИМЕОНЪ СИМЕОНОВЪ-ВАРНА
КАНТОРА 2-й ЕТАЖЪ НАДЪ ЕЛЕНСКА БАНКА.
За телегр.: Симеоновъ Телефонъ № 61
КОМИСИОНА, ЕКСПЕДИЦИЯ, ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО
ОТДѢЛЪ КОМИСИОНА
ЗЪРНЕНИ ХРАНИ И ВАРИВА
Дава бързи информации и прави най-голѣми улеснения на клиентитѣ си.

ва къмъ началото на май, но оставя отлични спомени между приятелитѣ си и между търговцитѣ, но оставя и дълбока скръбь, че така рано се раздѣля отъ тѣхъ.

На мѣстото на г. Вакера е назначенъ г. Максъ Френкъ, който до сега е билъ на банкерска служба въ Букурещъ. Г-нъ Френкъ е, сжщо така, твърдѣ милъ и любезенъ, е и много добрѣ препоржченъ банкеръ, който, не се съмняваме, достойно ще замѣсти предшественика си.

Желѣзото.

На свѣтовното тържище за желѣзото, отъ което, главно зависятъ цѣнитѣ за всѣкадѣ, а и цѣнитѣ въ нашето тържище, положението, слѣдъ поправката на френския франкъ твърдѣ много се измѣни. Въ европейскитѣ тържища найголѣма роля играе днесъ французката, белгийската и луксембургската индустрия, макаръ че навикнали сме да ни опрѣдѣля цѣни Германия. Но Франция е голѣмъ производитель вечъ и понеже индустрията ѝ е свързана съ луксембургската и белгийската и, като падне или се вдигне френския франкъ, повлича слѣдъ себе си и белгийската валута. Отъ като франка (французкия) почна бързо да се поправя, почна и тенденцията на желѣзото да се затвърдява. Това се осѣща и въ нашето тържище.

Белгия продава: на пръчки 830 — 850 белг. фран., финно 900—950, сименсъ — мартинова стомана 800, сурово желѣзо 450 белг. фр. тонъ.

Cleveland № 3 въ Англия е работенъ въ миналата седмица по 91 шил. и 6 пенса (по-ефтинъ съ 1 шил. и 6 пенса), № 4 — 90 шил. и 6 пенса.

Въ Германия цѣнитѣ се затвърдиха. Желѣзо на пръчки се покачи на 140 зл. марки, финно 195, по долно 165 зл. марки. Съ износъ продадени сж голѣми количества поцинкована тель по 14 англ. лири.

Яйцата.

Въ *Виена* цѣнитѣ станаха по твърди, понеже стока не пристига. Въ Лондонъ е слабо. Номиналнитѣ цѣни сж 11 до $11^1/_2$ шилинга 120 бройки. Въ *Унгария* се взе рѣшение отъ 1-й априлъ да се затвори границата за единъ мѣсецъ, за да може прѣзъ това врѣме страната да се снабди за себе си съ нуждитѣ количества консервирана стока. Въ Швейцария цѣната е 160 франка, франко Буксъ. Германия купува на сжщата база.

Памука.

У насъ цѣнитѣ сж непромѣнени, но тенденцията е все още доста твърда.

Въ чуждитѣ тържища тенденцията е още неустановена. На 17 мартъ цѣнитѣ на суровия памукъ достигнаха най-голѣма висота. Въ Ливерпулъ се нотира 17·80, но слѣдъ това малко спадна. Цѣната на прѣждата, подиръ едно малко ослабване, въ миналата и по-миналата седмица, пакъ се затвърдиха. Американска прежда № 32 се нотира въ *Манчестеръ* сега $25^1/_2$ пенса фунтъ, египетска № 60 $32^1/_2$ 33 пенса.

Ливерпулъ 24 мартъ. Американски промптъ 17·29; за декември 14·25. *Ню-йоркъ*—локо 28 55, за декември 25·60. *Берлинъ*. Прежда № 36 119—122 цента 1 кгр., № 20 108—112 цента.

Колониалъ.

Захарта въ странство спада. Въ Триестъ може да се купи и по 28·5—28·12 англ. лири, докато прѣди 15 дни бѣше 30—30·12 анг. л. На бучки се купува по 29·10—30 анг. л. Въ Лондонъ цѣната още повече спадна. За Май сега се нотира 28·9 анг. л. а прѣди 15 дни—34 анг. л. Въ Америка сжщо спадна, защото се констатира, че производството въ Куба тази година е много по-вече отъ миналата година.

Горнитѣ цѣни сж борсови, не сж промптъ — готова за натоварване стока.

Поради влиянието на чуждестранитѣ цѣни и въ Сърбия цѣнитѣ сж спаднали на: Кристалъ 19, а бучки 21 динара, равняващи се на 32 и 36 лева килограма.

Вълната.

Лондонъ. Въ аукциона на 18/III се купи озрѣла 119,000 бали вълна. Тия цѣни се постигнаха отъ: New South Wales прима $39^1/_2$, copre $18^1/_2$ до $21^1/_2$ пенса за фунтъ. *Западно-австралийска* пречистена мерино $42^1/_2$ пенса; *новозеландска* чесана отъ крастосана раса $20^1/_2$—32 пенса; *южноафриканска*: прѣчистена мерино 44—47 пенса; непрѣчистена 19—28 пенса. *Южно-американска* очистена мерино 20—26 пенса, отъ крастосани раси 17—29 пенса фунта.

Триестъ. Неправа: албанска 800—850 лирети, черногорска 750 -800, тунизка 700—725, испанска 800—850, кипърска 750—800 лирети. Прана албанска 1800—1850, туниска прима 2000—2100, кипърска 1600—1700 лирети 100 кгр.

Металитѣ.

Калая мина въ фаза на спадане. Отъ 297·10 въ Лондонъ падна на 261 а. л. *Медьта* въ Лондонъ сѐ нотира по 65·10 а. л. тонъ. *Антимона* — рафинирань отъ 65 на 47 а. л. *Никела* тънъ 135 а. л. *Оловото* показва слаба тенденция.

Нюйоркъ — сурово желѣзо 22·25, медь електролитна 14 олово 9, цинкъ 6·50, калай 55·12, бѣло тенеке 5·50 сребро 64.

Б. Р. Цѣнитѣ не сж промптъ. Тия цѣни сж въ игритѣ на борситѣ, на каквито търговеца за консумацията не може да купи.

Варненска Стокова борса.

4 априлъ 1924 год.

Седмиченъ прѣгледъ.

Въ прѣгледа си за изтеклата седмица ние констатирахме, че, въпреки тенденцията за спадане, на цѣнитѣ на кукуруза, тѣ, цѣнитѣ, вслѣдствие покупкитѣ на Общия Съюзъ на кооперациитѣ за смѣтка на държавата, не можеха да не задържатъ една малка надцѣнка надъ паритета. И, дѣйствително, тая наша констатация бѣ едно вѣрно схващане на истинското положение, защото потвърждението му фактически дойде веднага слѣдъ привършването на държавната покупка. Така продажбитѣ станаха:

На 31/III всичко $31^1/_2$ вагона — зимница 1 вагонъ, по 550 лв. 100 кгр.; бебъ $^1/_2$ вагонъ, по 920 лв. 100 кгр., кукурузъ 29 вагона, по 257·50 до 362·50 лв. 100 кгр. — съ спадане по 5 лв. на 100 кгр.

На 1/IV всичко 21 вагона — зимница 3 вагона, по 510 до 537·50 лв. 100 кгр., кукурузъ 18 вагона по 362·50 лв. 100 кгр. Аливрета срокъ доставка веднага 30 тона зимница 552·50 лв. 100 кгр., други 15 тона доставка сжщия срокъ 525 лв. 100 кгр.

На 2/IV — 22 вагона кукурузъ, по 357·50 до 362·50 лева 100 кгр., $^1/_2$ вагонъ и 30 тона зимница, по 540 до 542·50 лв. 100 кгр. За кукуруза спадане 5 лева на 100 кгр.

На 3/IV — 3 вагона и 50 тона зимница, по 515 до 560 лева 100 кгр., $^1/_2$ вагонъ бобъ, по 940 лв. 100 кгр., 17 вагона кукурузъ, по 357·50 до 362·50 лв. за 100 кгр. За кукуруза 5 лева на 100 кгр. повишение.

Обрата къмъ затвърдяване, който, вѣрва се, ще продължи до къмъ 15 того, е прѣдизвиканъ отъ повишението на френската валута и отъ обезценката на нашия левъ. Не помалко повлия и това, че се очаква за днесъ-утрѣ единъ унгарски параходъ да натовари кукурузъ за странство; сжщо и очакването до 4 5 дни и на другъ параходъ отъ фирмата Ю. Хазмонай & С-ие за натоварване съ 500 тона кукурузъ. Обикновенно е при такива случаи, затвърдяването на цѣнитѣ и задържането имъ, зависимо отъ врѣмето, до като трае товарането.

Извѣстията за посѣвитѣ сж извънредно благоприятни. Падналитѣ дъждове благоприятно сж имъ повлияли.

Пристиганията начнаха да ставатъ ограничено, понеже хранитѣ се достатъчно изчерпиха.

ПИЯЦАТА.

Варна, 4 априлъ 1924 год.

Положението на нашата пияца продължава да е неизмѣнено: нѣма пари, нѣма обмѣна и мъртво е по всички отрасли.

Цѣнитѣ за колониала, за манифактурата и за всички други артикули сж неизмѣнени.

ХРОНИКА.

Срока за заграждане на разрѣшенитѣ панаири и пазари е продълженъ отъ министерството на търговията до 31 юли т. г. Ако до тоя срокъ всички или часть отъ панаиритѣ и пазаритѣ не бждатъ заградени, ще бждатъ закрити.

Новата таблица за прѣвознитѣ цѣни по държавнитѣ желѣзници е влѣзла въ сила отъ 1 того. Тя е обнародвана въ брой 293 на Държ. Вѣстникъ, отъ 29 мартъ т. г.

Въ събранието, свикано на 30 мартъ т. г. отъ Софийското професионално търговско д-во, Славянска, 6, събралитѣ се търговци, индустриялци и занаятчии сж взели рѣшение за настояване прѣдъ респективния министръ и прѣдъ правителството за даване отсрочка по изплащането на данъцитѣ. Това се налага отъ извънредния застой на всѣка обмѣна и съвършенната липса отъ пари.

Едноврѣменно съ уреждането въпроса за вдигане секвестра отъ Ромжния върху имотитѣ на българскитѣ поддани тамъ, работи се за сключването на сждебна конвенция между двѣтѣ държави, а сжщо и за екстрадицията.

На 31 мартъ е внесенъ въ Народното събрание законопроекта за поземелния данъкъ, който се на ново въвежда.

Въ пловдивъ сж изброени около 500 души безработни отъ всичкитѣ професии работници. Миналата година въ това врѣме е имало близо 4000 безработници. Вѣрва се, че съ засилване работата въ тютюневитѣ складове числото на петтѣхъ стотинъ безработници ще се намили, а вѣрва се, че и всички ще получатъ работа, щомъ като и строежитѣ на здания се почнатъ.

Очаква се, че тази година въ пловдивското землище ще се засѣятъ 30—40 хиляди декара съ оризъ, а въ т.-пазарджишко — 10—15 хил. декара.

Всички държавни и обществени учреждения, които получаватъ приходи, сж длъжни да приематъ старитѣ касови бонове и банкноти най-късно до 14. IV т. г.

Въ сжщия день трѣбва да направятъ вносъ съ тѣхъ или да ги прѣдставятъ за замѣняване и то не по-късно отъ 4 ч. слѣдъ обѣдъ.

Това се отнася и за учреждения, които иматъ селищата си вънъ отъ тия на банковитѣ клонове и агентури. Тѣ, обаче, могатъ и да отказватъ приемането на старитѣ бонове и банкноти, слѣдъ като внося имъ е направенъ и нѣматъ възможность да се явятъ на 14. IV того.

Държавната печатница обявява, че абонамента за „Държавенъ вѣстникъ" прѣзъ 1924 и 1925 година е за въ царството лева 500 годишно, а за въ странство лева 600 годишно.

Ново българско параходно д-во. Въ юли миналата година ние станахме отликъ на задумването въ Бургасъ да се образува ново акционерно параходно д-во, което да разполага минимумъ съ три голѣми товарни парахяди. Учимъ се пакъ отъ Бургасъ, че това задумване е на пжть да стане дѣло — новото д-во щѣло да набави 3 парахода отъ по 6000 тона. Въ Бургазъ толкова се считатъ онеправдани отъ сегашното единственно д-во въ Варна и толкова сж обидени, че ще жертвуватъ мило и драго да осжществятъ тая идея.

Бюджето-проекта на Дирекцията на пощитѣ е вече окончателно прѣгледанъ отъ комисията. Последната е изказала слѣдното мнѣние, което ще се иска да бжде възприето и отъ бюджетарната комисия: *да се увеличатъ пощенскитѣ такси въ слѣднитѣ размери за отворено писмо отъ 50 ст. на 1 лв., затворенитѣ отъ 1—на 1·50 лв., а препоржченитѣ отъ 2·50 — на 3 лева. Таксите за телеграми не се увеличаватъ, обаче се закржляватъ сумитѣ, напр: ако една телеграма струва 5·50 лв. таксата се закржлява на 6 лв. въ полза на държавата. Телефоннитѣ такси оставатъ сжщитѣ.*

Телеграфнитѣ, пощенскитѣ и телефоннитѣ станции, ще приематъ стари банкноти само до:

13 того, включително, ако въ мѣстото, дѣто е станцията има клонъ или агентура на сжщата банка, или: на 10/IV включително, ако въ мѣстото на станцията нѣма клонъ или агентура на сжщата банка.

Бюфета на гара Каспичанъ е наетъ отъ стария и много опитенъ, а сжщеврѣменно и твърдѣ услужливъ бюфетчикъ г. Георги Христовъ, който всѣкога е задоволявалъ вкусътъ и желанието на клиентитѣ си посѣтители. Не се съмняваме, че и за напрѣдъ той ще бжде учтивъ и любезенъ къмъ публиката, но за привѣтливостьта на бюфета и за удобството на публиката, дългъ му се налага да иска на всѣка цѣна да се махне намиращето се само на 2 крачки до бюфета отхоже мѣсто, което причинява погнуса и отвръщение на посѣтителитѣ.

Съюзъ на фабрикантитѣ и производителитѣ на растителни масла е образуванъ съ цѣль да покровителствува растителното маслено производство.

За членове въ управителния съвѣтъ на Варненската Популярна Банка се прѣизбраха г. г. Фоти Георгиевъ, виденъ търговецъ колониалистъ и Ил. Милчевъ, виденъ търговецъ винаръ. Избранитѣ сж лицата, които, по жребие прѣди общото събрание, бѣха излѣзли отъ състава на управителния съвѣтъ.

Бургаската търговска камара е ходатайствувала прѣдъ министерството на търговията да издѣйствува за намаляване съ 25% таксите за прѣвозъ съ желѣзницитѣ анхиалската соль.